

OPONENTNÍ POSUDEK DISERTAČNÍ PRÁCE

Mgr. Veronika Vicherková

Výtvarné umění a architektura - cesty k sobě

Rozsáhlý elaborát disertační práce Mgr. Veroniky Vicherkové obsahuje vedle klíčového textu její práce „Výtvarné umění v architektuře“ ještě další soubor autorských textů, které publikovala již v průběhu doktorského studia. Na závěr zařadila i svůj překlad publikace amerického architekta Paula Damaze „Umění v evropské architektuře“ z roku 1954, kde jsou zahrnuty zásadní principy vztahu výtvarného umění a architektury v polovině 20. století, jak je v úvodní předmluvě shrnul Le Corbusier.

Samotný text disertační práce z okruhu: Poválečná architektura jako památka pod názvem „Výtvarné umění a architektura“ sleduje paralelně dvě linie. Linii teoretickou a linii politicko-institucionální. Tento plastický pohled ze dvou úhlů jasně charakterizuje situaci výtvarných umělců i architektů v období reálného socialismu. Díky citacím z konkrétních materiálů uměleckých svazů i orgánů ÚV KSČ zcela věrně dokumentuje relace volné umělecké tvorby v legislativním rámci své doby. Velmi výmluvné jsou i detaily o zapojení výrazných uměleckých osobností do činnosti tvůrčích svazů i do komisí komunistického aparátu. Právě díky jejich osobnímu nasazení bylo možné prosadit řadu mechanismů, jak ve vzdělávání, tak i financování v oblasti umění a architektury. viz.: XI sjezd KSČ VÝROBA - VÝSTAVBA - VÝUKA. Proto je i v této disertační práci jmenovaná řada hodnotných výtvarných počinů, nevyjímaje i světový úspěch české expozice na Expu 1958 v Bruselu.

V závěrečném dovětku nazvaném „Mizející a Objevované“ charakterizuje ještě období po roce 1989 jako „Čas očesávání čokoládových figurek z vánočního dortu“. Zde se objevují jednotlivá sochařská a malířská díla v architektuře, která přečkala dobu díky své kvalitě a mnohdy i díky šťastným okolnostem.

Veronika Vicherková ve svých textech prokazuje vyzrálost svých úsudků na základě velmi precizní práce s hledáním zdrojů v archivech a dalších dostupných pramenech. Ve svých formulacích a závěrech pak projevuje již čitelnou osobitost a květnatý jazyk. Tak, jak cituje Rostislava Šváchu a jeho kritiku dobové architektury jako „hypertenze škatulovitosti“, užívá i formulace „Interpretace architektury je špiónská mise pro agenty speciálního školení“. Domnívám se proto, že autorka má ambici být erudovanou kritičkou umění a architektury s tolik žádaným osobitým přístupem a výrazovou barvitostí.

Pokud tedy pisatelka nechtěla záměrně navodit dobový charakter práce i grafickým provedením svého disertačního elaborátu, lze jen konstatovat velmi nízkou úroveň tiskového provedení. Je to jen výmluvná ilustrace toho, jak důležitý je podíl grafiky na výsledné publikaci, protože vedle kvality textového obsahu je podstatná i stránka vizuální.

Z výše formulovaného textu vyplývá mé kladné stanovisko k disertační práci Mgr. Veroniky Vicherkové a doporučuji ji k obhajobě.

Květen 2022

prof. akad. arch. Vladimír Soukenka